

דף יב.

עין משפט א.ג.

אה"ע סימן לה פעיף יא

יא. יד. האומר לשליח צא וקדש לי אשה סתם ומת, הרי המשלח אסור בכל הנשים שבעולם שיש להם קרובות^י, ומותר באשה שאין לה קרובות. או אפילו באשה שהיתה לה קרובה בשעת המינוי אבל לא היתה ראויה להתקדש^ז, או שבאו כל הקרובות ואמרו לא נתקדשנו, ונישאו^ח.
 הגה: טו. ציוה לקדש לו אשה פלונית ומת השליח, נאסר מיד בקרובותיה, ויש חולקים^ט.

דף יב:

עין משפט א.

יו"ד סימן רלד פעיף ל

ל. כח. אין יכולים לעשות שליח^י לא להקמה ולא להפרה.

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן רלד פעיף כח

כה. כו. אין האב והבעל מפירין קודם שתדור^כ, אבל משנדרה מפירין אף שעדיין לא חל הנדר^ל, ומפירין אפי' שלא בפניה^מ.

- ו. גמ' נזיר דף י"ב ע"א. המשלח אסור בכל הנשים וכו' דחזקה שליח עושה שליחותו, ואף דאין זו חזקה גמורה דאולי לא נתרצתה, מ"מ קנסא קנסו אותו שלא היה לו להכניס עצמו בספק איסור וחשש תקלה והיה עליו לצאת לקדש לו אשה פרטית.
- ז. דאין אדם יכול למנות שליח לקדש לו אשה שהוא בעצמו לא יכל לקדשה באותה שעה.
- ח. שבזה עשו מעשה ועל כן מהימני דלא עבדו איסורא כ"כ הר"ן ובח"מ.
- ט. תוס' בפ' התקבל, והח"מ והב"ש והט"ז כתבו שאין חולק בדבר, ודלא כהרמ"א שכתב ויש חולקין.
- י. מברייטא ע"ב ע"ב, וכרבי אושעיא דיליף לה "מאשה יקימנו ואשה יפרנו" ולא ע"י שליח.
- כ. ממשנה ע"ה ע"א.
- ל. כחכמים בברייתא פ"ט ע"ב.
- מ. מנזיר כ"ג ע"א.

הגה: וי"א דוקא נדר שתלוי בזמן, דזמן ממילא אתי, אבל נדר שתלוי במעשה לא יכולים להפר עד שיחול.^ג

ג. רי"ו בנתיב כ"ז מרבינו יונה.